

sum. Her bliver Forholdet det, at man henholder sig til den oprindelige Vurderings-sum, og at der skal annulleres saa mange Obligationer af Reservecapitalen, som svare til Halvdelen af, hvad der overstiger ⁹/₁₀ af Aaarets Beløb i det første Regnskabsaar og den anden Halvdel det næste Regnskabsaar. Jeg er ikke sikker paa, om dette skulde blive lemfaeldigere eller bedre for Kreditforeningerne oprettede efter Lov 20de Juni 1850 end det gamle Forhold, hvor man henholder sig til den ny Takationsforretning og har Lov til at lade indestaag indtil ⁶/₁₀ af Aaaret. Den ny Paragraf har jeg tidligere omtalt. Jeg skønner ikke, at det kan være rigtigt at gaa med til, at Indenrigsministeren skal godkende Valget af den administrerende Direktør, udnævne den ene Revisor og godkende Valget af den anden. Det vil særlig komme til at ramme de 5 ældste Kreditforeninger, som ogsaa ere de største, som have vokset sig store og stærke, og som have vist, at de have administreret deres Foreninger saa godt, at der næsten ikke har været Tab, der ere værd at tale om. Punkterne 3 og 4 i § 2 har jeg i og for sig ikke noget imod. Punkt 3, at Stemmeretten fastslaas i Forhold til Aaarenes Størrelse, har man vel i de fleste Kreditforeninger. I Stifternes Kreditforening har man indtil 5 Stemmer, baade paa Generalforsamlingen og Medlemsmødet, men saa vidt mig bekendt, er der flere Kreditforeninger, hvor man nok har indtil 5 Stemmer det ene Sted, men ikke det andet. Det har jeg ikke noget at indvende mod og heller ikke mod Punkt 4, at Reservecapitalen altid skal anbringes efter Statutternes Regler. Det skulde glæde mig, om man kunde saa vedtaget denne Lovs § 1 med nogle Smaaændringer, og at vi saa kunde slippe for § 2 med den Beskæffelse af Selvstyret for de gamle Kreditforeninger, som jeg ikke synes om.

Alberti: Som jeg allerede forleden Dag under en anden Sags Behandling havde Leilighed til at udtale, har det foreliggende Forslag for mig været en Skuffelse, fordi jeg deri ser Resten af Regeringens Svar paa det Andragende, som for en Maanedes Tid siden kom frem fra Agrarforeningens Bestyrelse om Oprettelse af en Kreditforening med Statsgaranti. Jeg maa imidlertid tilstaa, at jeg ogsaa paa anden Maade har følt mig stærkt skuffet, idet den første ærede Taler jo i Dag stillede sig meget afvisende lige over for dette af Agrarforeningen rejste Spørgsmaal. Jeg haaber imidlertid, at det under de fortsatte Forhand-

linger vil vise sig, at det ærede Medlem kun har talt paa sine egne Begne, maasse paa de bestaaende Kreditforeningers Begne, men ikke paa noget Partis Begne. Det ærede Medlem forment, at jeg havde været tilfreds med det Svar, jeg forleden Dag fik af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Boisen), fordi jeg ikke havde noget at bemærke dertil. Det er imidlertid en fuldstændig Fejlagelse. Jeg var selvfølgelig ikke tilfreds med det Svar, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds gav mig, og med den følgende Holdning, han indtog over for det Spørgsmaal, jeg rettede til ham. Men der var ikke for mig nogen Anledning til under den Sags Behandling at pointere nogen Utilfredshed dermed, lige saa lidt som jeg skal gøre det yderligere under nærværende Sags Behandling, saa meget mere som den højtærede Formand jo har udtalt, at det ikke er uskæmmet, at man under denne Behandling kommer ind paa en selvstændig Forhandling angaaende det Andragende, der er kommet frem fra Agrarforeningen. Jeg skal derfor indskrænke mig til at omtale dette Andragende, for saa vidt det staar i Forbindelse med den foreliggende Sag. Jeg haaber, at det maa lykkes under denne Sags fortsatte Behandling — naar den kommer i Udvalg og derefter til yderligere Behandling — at saa det Forslag, der er fremkommet fra Agrarforeningen, sat ind paa denne Lov som Vending til det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, at hvis der i dette Ting og det andet Ting er et Flertal, som har den Opfattelse, at de Krav, der ere stillede i det omtalte Andragende, ikke gaa ud over, hvad Landbruget efter den store Del af Statsbyrden, som det bærer, kan have Ret til med Billighed at fordrer, saa vil det ogsaa vise sig, at Regeringen vil bøje sig for et saadant Flertal i begge Ting. Ja, der er vel ikke mindste Tvivl om, at hvis der i begge Ting er alvorlig Vilje til at saa denne Sag ført igennem, vil den ogsaa sikkert blive ført igennem. Jeg tror da, at for saa vidt denne Sag bliver ført igennem, vil det foreliggende Lovforslag blive endnu mere paatrængende nødvendigt for de gamle Kreditforeningers Skyld, end det ellers i og for sig kunde være. Jeg tror, at det ogsaa for de gamle Kreditforeningers Skyld kunde være heldigt at saa denne yderligere Spore for det foreliggende Lovforslag. For øvrigt skal jeg indrømme, at hvis man vilde gaa dertil at give de nærværende Kreditforeninger en lignende Statsgaranti som den, der er foreslaet for den ny Kreditforening, vilde man ogsaa ad den